

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ
Al. Marcinkowskiego 3, 61-745 Poznań

Poznań, dnia 22 maja 2024 r.

D/KO.NR.8361.25.2024
ZPO

GREEN AUTO GROUP sp. z o.o.
ul. Poznańska 43A
62-510 Konin

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572), zwanej dalej „Kpa” i art. 45 ust. 1 pkt 10 w zw. z art. 45 ust. 2 pkt 8 oraz art. 46 ust. 1 pkt 5 ustawy z 11 stycznia 2018 r. *o elektromobilności i paliwach alternatywnych* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 875 z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

wymierza

przedsiębiorcy GREEN AUTO GROUP sp. z o.o., ul. Poznańska 43A, 62-510 Konin, NIP: 6652263071, karę pieniężną w wysokości 500,00 zł (słownie: pięćset złotych 00/100), za niewykonanie obowiązków określonych w art. 41 ust. 1 pkt 3 ustawy i zobowiązuje do wpłaty wymierzonej kary na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu,
Nr konta NBP O/O Poznań 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000,
w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Uzasadnienie

W dniach od 27 lutego do 5 marca 2024 r. inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Delegatura w Koninie, przeprowadzili kontrolę salonu samochodowego SKODA, ul. Poznańska 43A, 62-510 Konin, prowadzonego przez przedsiębiorcę: GREEN AUTO GROUP sp. z o.o., ul. Poznańska 43A, 62-510 Konin, NIP 6652263071.

Podczas kontroli sprawdzono przestrzeganie przez przedsiębiorcę przepisów określonych w art. 41 ust. 1 pkt 3 ustawy oraz przepisów rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 27 sierpnia 2020 r. *w sprawie sposobu informowania o rodzaju paliwa alternatywnego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego oraz oznakowania miejsc tankowania lub ładowania pojazdu samochodowego takim paliwem* (Dz. U. z 2020 r., poz. 1560) zwanego dalej „rozporządzeniem”, wydanego na podstawie art. 41 ust. 6 ustawy.

W zakresie objętym kontrolą stwierdzono nieprawidłowość polegającą na nieumieszczeniu przy dwóch kontrolowanych modelach:

1. Skoda Octavia Combi Style 2.0 TDI (150KM) numer nadwozia TMBJJ8NX9RY076904,
  2. Skoda Octavia Combi Style 2.0 TDI (150KM) numer nadwozia TMBJJ8NX8RY077056,
- na terenie placówki strony (prowadzącej sprzedaż pojazdów silnikowych), na stojaku ekspozycyjnym - identyfikatora w kształcie kwadratu zawierającego symbol „XTL”, oznaczającego parafinowy olej napędowy pochodzący z procesów syntezy lub uwodornienia.

Umieszczony był tylko identyfikator w kształcie kwadratu, w środku którego zamieszczono symbol „B7”, oznaczającym paliwo ciekłe typu olej napędowy, w kolorze czarnym na białym tle. Wyżej wymienione pojazdy samochodowe do napędu wykorzystują, zgodnie z informacjami umieszczonymi przez producenta w instrukcji obsługi pojazdu oraz na klapce wlewu paliwa, zarówno paliwo alternatywne, tj. parafinowy olej napędowy pochodzący z procesów syntezy lub uwodornienia oraz paliwo ciekłe typu olej napędowy. Powyższe stanowi naruszenie normy wynikającej z przepisu art. 41 ust. 1 pkt 3 ustawy.

Zgodnie z art. 41 ust. 1 ustawy „**informacja o rodzaju paliwa alternatywnego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego jest umieszczana:**

- 1) w instrukcji obsługi tego pojazdu - przez producenta pojazdu samochodowego;
- 2) na korkach wlewu paliwa lub gniazdach pojazdowych lub w pobliżu tych korków lub tych gniazd - przez producenta pojazdu samochodowego;
- 3) **na terenie placówki handlowej prowadzącej sprzedaż pojazdów silnikowych – przez przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w tym zakresie”.**

Natomiast z § 6 rozporządzenia wynika, iż do formułowania i udostępniania informacji o parafinowym oleju napędowym pochodzącym z procesów syntezy lub uwodornienia wykorzystywanym do napędu pojazdu samochodowego oraz do oznakowania miejsc tankowania tego rodzaju paliwem stosuje się identyfikator w kształcie kwadratu zawierającego symbol „XTL” w kolorze czarnym na białym albo srebrnym tle.

Na terenie kontrolowanej placówki handlowej prowadzącej sprzedaż pojazdów silnikowych nie umieszczono informacji zgodnej z wyżej przywołanymi regulacjami, dotyczącej rodzaju paliwa alternatywnego wykorzystywanego do napędu pojazdów samochodowych oferowanych do sprzedaży przez przedsiębiorcę. Wobec powyższego stwierdzono niedopełnienie przez kontrolowanego przedsiębiorcę obowiązku wynikającego z art. 41 ust. 1 pkt 3 ustawy.

Jak wynika z art. 45 ust. 1 pkt 10 ustawy, „karze pieniężnej podlega przedsiębiorca, który nie przestrzega obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 41 ust. 1-4 ustawy”.

Zgodnie z treścią art. 45 ust. 2 pkt 8 ustawy, wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 45 ust. 1 pkt 10 wynosi od 500 zł do 2000 zł.

Natomiast art. 46 ust. 1 pkt 5 ustawy stanowi, iż karę pieniężną, o której mowa w art. 45 ust. 1 wymierza wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.

W związku z powyższym organ, pismem z dnia 22 kwietnia 2024 r. znak D/KO.NR.8361.25.2024 (data doręczenia 23 kwietnia 2024 r.), zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 10 ustawy. Stronę pouczone, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację dyspozycji art. 10 § 1 Kpa. Strona postępowania nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej jest w niniejszej sprawie art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że „organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana

za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.”.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w przedmiotowej sprawie nie zostały spełnione łącznie przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. W przedmiotowej sprawie nie zachodzi bowiem przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie znajduje zastosowania dyspozycja zawarta w art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, wskazująca na obligatoryjne odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, z jednoczesnym poprzestaniem na pouczeniu. W przedmiotowej sprawie na terenie placówki handlowej prowadzącej sprzedaż pojazdów silnikowych przez przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w tym zakresie, stwierdzono nieumieszczenie informacji o rodzaju paliwa alternatywnego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego, co stanowi naruszenie art. 41 ust. 1 pkt 3 ustawy, godzące w prawo konsumenta do informacji. Pełna i rzetelna informacja o rodzaju paliwa oraz możliwość porównania w tym zakresie wielu produktów, ma istotne znaczenie z punktu widzenia interesu konsumenta. Nie ulega wątpliwości, że dobrem chronionym przepisami ustawy i rozporządzenia jest szeroko rozumiany interes konsumenta. W przedmiotowej sprawie, w toku kontroli, jak wyżej wskazano, stwierdzono niewykonanie obowiązku określonego w art. 41 ust. 1 pkt 3 ustawy poprzez brak informacji w widocznym miejscu, w punkcie sprzedaży, co w ocenie Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej stanowi naruszenie obowiązków informacyjnych względem konsumentów w stopniu znacznym, a więc nie można przyjąć, iż waga naruszenia prawa w przedmiotowej sprawie jest znikoma.

Uwzględniając powyższe, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w tym przypadku nie zostały spełnione łącznie przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, a więc odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w stosunku do kontrolowanego przedsiębiorcy. W sprawie nie zachodzi bowiem przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, poprzez odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu. Nadto wskazać należy, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 15 lutego 2024 r. znak D/KO.8360.21.2024, zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli.

Wskazać należy, że odpowiedzialność wynikająca z art. 45 ust. 1 pkt 10 w zw. z art. 41 ust. 1 pkt 3 ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016r., sygn. III SA/Po 287/16, *„Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną)”. Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności*

administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej. Organ wskazuje ponadto, iż przedsiębiorca jest profesjonalistą, zajmującym się sprzedażą nowych pojazdów, który powinien znać i realizować nałożone na niego obowiązki prawne. Naruszenie w niniejszej sprawie dotyczy obowiązku informacyjnego mającego wpływ na wybór oraz prawidłowe i bezpieczne użytkowanie pojazdów – często o bardzo wysokiej wartości rynkowej.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona, prawidłowo pouczona o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

Z kolei zgodnie z art. 189f § 2 Kpa *„w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:*

- 1) *usunięcie naruszeń prawa lub*
- 2) *powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.”*

Literalna wykładania ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz Red. Prof. Dr hab. Marek Wierzbowski, red. Prof. Dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu należy uznać, że „usunięcie naruszenia prawa” nie jest tożsame z „zaprzestaniem naruszenia”). Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszenie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że w przedmiotowej sprawie na terenie placówki handlowej prowadzącej sprzedaż pojazdów silnikowych przez przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w tym zakresie, stwierdzono nieumieszczenie informacji o rodzaju paliwa alternatywnego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego, godzące w prawo konsumenta do informacji. Pełna i rzetelna informacja o rodzaju paliwa oraz możliwość porównania w tym zakresie wielu produktów, ma istotne znaczenie z punktu widzenia interesu konsumenta. Oznacza to, że w przypadku tego obowiązku nie jest możliwym usunięcie skutków jego naruszenia, ponieważ brak jest narzędzi pozwalających na udzielenie prawidłowej informacji w powyższym zakresie tym konsumentom, którzy już np. zapoznali się z dotychczasowymi oznaczeniami, informacjami i opuścili salon samochodowy przedsiębiorcy. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została

spełniona przesłanka, w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej organ wziął pod uwagę wszystkie okoliczności wynikające z art. 189d Kpa, które mogły zostać uwzględnione w przedmiotowej sprawie, tj. wagę i okoliczności naruszenia prawa, częstotliwość niedopełniania obowiązków w przeszłości, uprzednie ukaranie za to samo zachowanie, stopień przyczynienia się strony do powstania naruszenia prawa, a także działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu uniknięcia skutków naruszenia prawa.

Analizując wagę i okoliczności naruszenia prawa, organ ustalił, że celem przepisów ustawy jest zapewnienie wszystkim konsumentom dostępu do wymaganych prawem informacji o paliwach alternatywnych. W miejscu objętym kontrolą zaopatrywali się konsumenci. Nieprawidłowości stwierdzone w toku kontroli poprzez brak oznakowania, pozbawiały konsumentów przysługującego im prawa do rzetelnej i wyczerpującej informacji o paliwach alternatywnych. Organ uwzględnił jednak, iż brak oznakowania dotyczył tylko dwóch pojazdów. Nadto wskazać należy, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 15 lutego 2024 r. znak D/KO.8360.21.2024, zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli.

Oceniając częstotliwość niedopełnienia w przeszłości obowiązku, w następstwie którego ma być wymierzona kara oraz uprzednie ukaranie za to samo zachowanie, organ uwzględnił fakt, że nie stwierdzono wcześniej naruszenia przez stronę obowiązków wynikających z ustawy lub z przepisów rozporządzenia.

Uwzględniając stopień przyczynienia się strony do powstania naruszenia prawa, w ocenie Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, w istotę rzetelnego prowadzenia działalności gospodarczej wkomponowane jest posiadanie niezbędnej wiedzy specjalistycznej, obejmującej znajomość przepisów prawa. W działalności gospodarczej, podstawą rzetelnego i legalnego działania jest znajomość przepisów ustawy, aktów delegowanych i aktów prawodawstwa wspólnotowego. Obowiązkiem dystrybutorów jest działanie z należytą starannością w odniesieniu do obowiązujących wymogów, w związku z czym, przed udostępnieniem pojazdu silnikowego w prowadzonej placówce handlowej, konieczne jest sprawdzenie czy zrealizowano niezbędne obowiązki informacyjne. Kontrolowany jako profesjonalista ma obowiązek znajomości i stosowania powszechnie obowiązującego prawa w zakresie prowadzonej przez niego działalności. Strona nie dochowała w tym zakresie należytej staranności.

Ustalając wysokość kary pieniężnej Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił podjęte przez kontrolowanego przedsiębiorcę działania dobrowolne w celu uniknięcia skutków naruszenia prawa oraz postawę kontrolowanego w toku kontroli.

Mając na uwadze powyższe, w tym przypadku należało wymierzyć odpowiednią karę pieniężną, w wysokości 500,00 zł (słownie: pięćset złotych 00/100). Organ podkreśla, iż wymierza karę w najniższej możliwej wysokości, wynikającej z art. 45 ust. 2 pkt 8 ustawy.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji.

Zgodnie z art. 47 pkt 1 ustawy, kara pieniężna, o której mowa w sentencji decyzji stanowi dochód budżetu państwa. Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić kwotę wymierzonej kary, na wskazany w sentencji rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa, art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 312) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się przepisy działu IVa Kpa.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2505 z późn. zm.) w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

- 1) Strona;
- 2) BA;
- 3) a/a.

Z-ca Wielkopolskiego Wojewódzkiego
Inspektora Inspekcji Handlowej

Helena Kozakiewicz